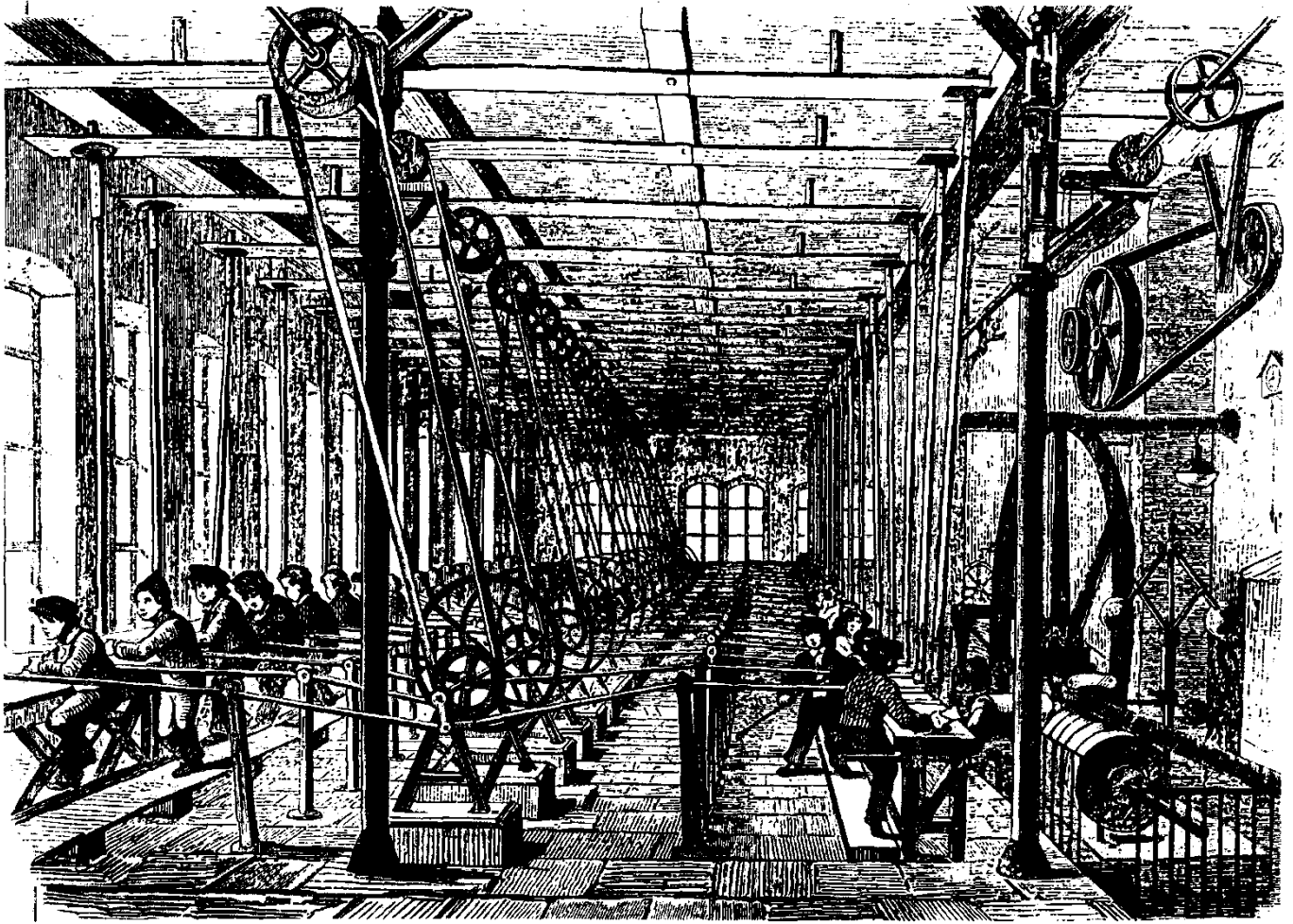

Dětská práce patřila ke každodennímu životu v Německu

Dětská práce v Německu - sál se stroji továrny na barevný papír Dessauer v Aschaffenburgu. Dřevorytina (1858) © bpk

Není to ani 150 let od doby, kdy dětská práce v Německu byla něco normálního. Děti pracovaly v textilních fabrikách a na zemědělských statcích, v dílnách, hospodách a obchodech. Děti sedláků z Voralbergu, Tyrol, Jižních Tyrol a Švýcarska posílali rodiče do ciziny, do Německa, poněvadž doma nebylo dost jídla. Na takzvaných dětských trzích - hlavně v Horním Švábsku - byly zprostředkovávány jako sezónní pracovní síly sedlákům. Dětské trhy byly v roce 1915 zrušeny, avšak „chození do Švábska“, jak se tomu říkalo, přestalo teprve, když v roce 1921 Württembersko zavedlo povinnou školní docházku pro děti ze zahraničí.

Na veřejnosti se proti dětské práci příliš mnoho hlasů nepozvedlo. Zástupci vlády a církví byli přesvědčeni, že dětská práce v chudých rodinách je třeba, aby se chlapci a dívky stranili morálních nebezpečí „potulky“, kriminality a žebroty. Práci měla být posilována píle, skromnost a vytrvalost. Teprve když zdravotní škody byly tak velké, že mladí muži nebyli schopni při odvodu do armády projít, nařídilo Prusko v roce 1825, že pracovní doba 82,5 hodin týdně nesmí být u mládeže překročena. To byl pracovní den o 13 až 14 hodinách - šest dní v týdnu, poněvadž v neděli se nepracovalo. Jen málo lidí zvenčí, pedagogů a zástupců církví, se zasazovalo o to, aby i chudé děti mohly chodit do školy.

Rozsáhlý zákon na ochranu dětí byl vyhlášen v německém císařství v roce 1903. Poprvé byla zakázána práce dětí do 12 let v obchodě a do 14 let v průmyslu a řemeslech.

Avšak teprve v roce 1960 byla zakázána dětská práce v zemědělství a lesnictví.